BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 40r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26134
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pauperū. et humiliabit calūpniatores. Vbiq; et semp defensabit suos. p
pulsabit nocentes. et tollet uirgā peccatorū desup sortē iustorū. ut
non extendant iusti ad iniquitatē manus suas. Crittq; tandē cū ex
toto arcū conteret et confringet arma et scuta comburet igni. Tu
bi miser sedē collocas in aquilone plaga nebulosa et frigida. et ecce
suspirant de puluere inopes et de stercore pauperes ut sedeant cū prin
cipib⁹ 7 solū glē teneant. dolcasq; implent illud paup et inops lauda
bunt nom̄ tuū. Grās tibi pat̄ orphanor. et iudex uiduarū. incaluit sup
nos mons coagulatus. mons pinguis. celi distillauerunt a facie dī synai.
effusū est oleū dilatatū est nom̄. qd nobis et cui nos inuidebat iniquus.
Dilatatū est inquā usq; ad corda et ora paruulor. et ore infantiū et lac
tentiū pficit laus. Porro peccator uidebit et irascet. et erit sicut ira im
placabilis sic flamma inextinguibilis. que iā parata est ei et angelis eius.
Zelus enī dñi exercituū faciet hoc. Quom̄ me amas dē meus amator
mē. quom̄ me amas ubiq; recordans mei. ubiq; helans salutē egeni et
pauperis. n̄ solū aduersū homines supbos. s; etiā aduersus sublimes an
gelos. In celo et in terra iudicas dñe nocentes me. expugna impugnan
tes me. Vbiq; subueniis. ubi assistis. ubiq; adeeris es michi ne cōmouear.
Hec cantabo dño in uita mea. psallā deo meo quādiu sū. Hę uirtutes
ei. hęc mirabilia ei que fecit. Hoc pmū et maximū iudiciū qd michi
illa conscia secretor aperuit uirgo ꝑ A R I A. Deposuit inquiens potentes
de sede et exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis et diuites
dimisit inanes. Sed m̄ aut̄ simile est huic qd iā audistis ut qui non
uident uideant. et qui uident ceci fiant. In his duob⁹ iudiciis consolet
se paup et dicat. Memor fui iudicior. tuor. a selo dñe et consolatus sū.
S; reuertam ad nos ipsos. scrutemq; uias nr̄as. et ut inueniatur id pos
sim̄. inuocem spm̄ ueritatis. et reuocem abatto q nos edureat. quate
nus antecedat nos etiā ad nos quoniā sine ipso possum̄ nichil. Hec
uerendū qd dedignet cōdescendere nobis. qui poti si ut exiguū qd absq;
illo conam̄ indignat̄. Non est enī ille uadens et non rediens. s; ducit
de claritate in claritatē tanquā dñi spē. quandoq; rapiens ad se in
lumine suo quandoq; contēperans et illuminans tenebras nr̄as. ut